

DECIZIA CIVILĂ NR.960
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 10 aprilie 2012
PREȘEDINTE:

JUDECĂTOR:

JUDECĂTOR:

GREFIER:

Pe roi fiind pronunțarea asupra recursului declarat de reclamantul X împotriva sentinței civile nr. ....../20.IX.2011 pronunțată în dosarul nr. ....../2011 al Tribunalului Arad în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, Autoritatea Națională a Vămile și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

Data fără citarea părților.

Mersul dezbaterilor și concluziile orale ale părților au fost consemnate în încheierea de ședință de la termenul din 3 aprilie 2012 încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, dată la care instanța a amânat pronunțarea la 14 aprilie 2012.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. 2194/20. IX.2011 pronunțată în dosarul nr. 1104/108/2011 Tribunalul Arad a respins acțiunea formulată de către reclamantul X în contradictoriu cu paratii Direcția Generală a Finanțelor Puolice a Județului Arad, Autoritatea Națională a Vămile București și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad având ca obiect anularea Deciziei nr. ....../13.08.2010 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, privind obligațiile de plată accesorii în valoare de xxx lei, constând în majorări taxe vamale în valoare de xxx lei și majorări T.V.A. în valoare de xxx lei.

În motivare s-a reținut că prin Decizia nr. ....../13.08.2010 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, s-au stabilit obligațiile de plată accesorii în valoare de xxxxxx lei, constând în majorări taxe vamale în valoare de xxx lei și majorări T.V.A. în valoare de xxx lei pentru reclamant.

Reclamantul a invocat prescripția dreptului organului fiscal de stabili obligațiile de plată accesorii.

În conformitate cu dispozițiile art.91 alin.1 din OG nr.92/2003, Codul de procedură fiscală dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani iar conform alin.2 termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin.

(1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut

creanța fiscală. f

Prin decizia contestată organul fiscal a stabilit obligațiile de plată accesorii reprezentând majorării taxe vamale și TVA ca urmare a neachitării la scadență a taxelor vamale și TVA stabilite prin actul constatator nr...../2.04.2003, pentru perioada 1.01.2008-31.12.2009.

Ca atare prescripția dreptului organului fiscal de a stabili obligațiile de plată în sarcina reclamantului pentru neachitarea la scadență a taxelor- vamale- și TVA majorări pentru perioada 1.01.2008-31.12.2009 nu s-a împlinit deoarece termenul de , prescripție începe ta,1 ianuarie 2009 și evident se împlinește la 1 ianuarie 2014 deci în termenul de prescripție prevăzut de art.91 alin. 1 din OG nr.92/2003.

Astfel că excepția prescripției dreptului de a stabili obligațiile de plată accesorii pentru anii 2008-2009 este nefondată și a fost respinsă în consecință.

Prima instanță consideră că acțiunea reclamantului este nefondată, reținând că prin actul constatator nr...../2.04.2003 s-au stabilit obligații de plată reprezentând taxa vamale și TVA ca urmare a faptului că prin adresa nr.....din 28.02.2003 Biroul vamal Arad a comunicat că reclamantul nu a prezentat auto ..... în baza declarație vamale nr..... din .....01.2001 și s-a procedat la încheierea din oficiu a operațiunii de tranzit. Din actele și lucrările de la dosar nu rezultă ca reclamantul să fi contestat acest act și nici că acesta ar fi fost modificat sau desființat și de altfel obiectul prezentei pricini este circumscris exclusiv contestației împotriva deciziei de stabilire a obligațiilor de plată accesorii având izvorul în actul constatator care este definitiv stabilind obligații de plată cu privire la taxa vamale și TVA în sarcina reclamantului.

Potrivit dispozițiilor Codui de procedură fiscală dobânzile și penalitățile de întârziere curg până la achitarea efectivă a debitului respectiv/până. la executarea obligației. Astfel potrivit dispozițiilor art.120 din Codul de procedură fiscală majorările de *întârziere se calculează* pentru fiecare zi de întârziere începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate incluzive.

S-a constatat astfel că decizia contestată a stabilit majorări de întârziere de plată pentru reclamant ca urmare a neachitării debitului principal individualizat prin actul constatator iar din acest punct de vedere Tribunalul constată că organul fiscal în mod corect a aplicat dispozițiile art.120 din Codul de procedură fiscală precitat. De altfel pentru perioada pentru care organul fiscal a stabilit obligații accesorii reclamantul nu făcut dovada că nu ar datora aceste obligații, respectiv că obligația principală ar n rost executara, lipsind asrei de temeii legai siaoiiirea ooiigainior accesorii care au izvorul după cum s-a arătat mai sus tocmai în debitul principal neachitat la scadență.

În același sens decizia emisă de către DGFP Arad de respingere a contestației reclamantului apare ca fiind legală și corectă, reținând că apărările reclamantului față de actul constatator în sensul inexistenței obligației principale de plată raportat la stabilirea taxelor vamale și TVA în sarcina acestuia Tribunalul a omis cercetarea acestora nefiind investit cu acțiune contra acestuia ci exclusiv cu acțiunea reclamantului contra deciziei de stabilire a obligațiilor accesorii.

Ca atare față de considerentele de fapt și de drept expuse constatându-se că decizia atacată de stabilire a obligațiilor de plată accesorii cât și decizia de respingere a contestației sunt emise cu aplicarea corectă a legii fiscale acțiunea reclamantului apare ca nefondată fiind respinsă în consecință.

În cauză a declarat recurs reclamantul X solicitând modificarea sentinței conform art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă și admiterea acțiunii.

În motivare recurentul critică prima instanță pentru că a respins acțiunea fără a se examina faptul că este vorba despre o creanță aferentă la „A.C. ....../02.04.2003

creanță care fără echivoc este prescrisă, termenul de plată al acestei creanțe putând fi cel mult până la 31.12.2008, nicidecum altfel

Astfel după cum a prezentat și în fond la data inițierii operațiunii vamale în vigoare era OG. nr. 11/1996, normă legală unde se poate observa că în art. 97 - „Termenele de prescripție a dreptului de a cere executarea silită privind o creanță bugetară încep la data când,- potrivit legii se naste acest drept.”, situație juridică întărită și de prevederile Codului vamal de la acea dată „Art. 141. -(l) în cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cii exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.”, în situația dată fiind vorba de 13-01.2001, dată de la care termenul de prescripție curge până la 13-01.2006 fără nicio întrerupere, intervenind stingerea datoriei vamale (în cazul existenței acestei datorii) conform art. 165 lit. d Cod vamal prin prescripția extinctivă. Faptul că nu s-au respectat prevederile art. 165 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal „(l) Declarația vamală de tranzit constituie titlu executoriu pentru plata taxelor vamale și a drepturilor de import, în cazul în care transportatorul nu prezintă mărfurile la biroul vamal de destinație în termenul stabilit sau le prezintă cu lipsuri ori substituiri.”, declarația vamală de tranzit a devenit astfel titlu executoriu pentru plata creanței datorate, în situația de față neexistând nicio obligație de plată, întrucât prin Chitanța nr. ..../13-01.2001 s-a achitat suma de xxxxxx lei vechi, adică xxxxx lei noi, astfel, nu se poate considera vreo obligație de plată prin nerespectarea încheierii tranzitului la vama de destinație, după cum greșit a efectuat intimata prin Actul constatator nr. ....../02.04.2003, act care trebuie analizat oricum, întrucât acesta este actul principal generator de obligații accesorii.

Or, după cum s-a prezentat și în fața instanței de fond, fără echivoc a intervenit prescripția extinctivă a datoriei vamale, întrucât prima dată când am luat la cunoștință despre vreo datorie către Vama Romană este la data de 28.02.2008, dată la care se comunică cu societatea comercială la care lucram, S.C. L S.R.L, o înscriere a unei ipoteci împotriva imobilului din proprietatea reclamantului, însă tot fără comunicarea Actului constatator nr. ....../02.04.2003, dată la care a contestat acea înscriere în cartea funciară întrucât nu reprezenta o ipotecă legală și nici convențională, câștigând în fond dar pierzând în căile de atac datorită „imparțialității” instanțelor de judecată când te judeci cu organele statului.

Din Declarația vamală de tranzit din 13. 01.2001 și a Chitanței nr. ....../13.01.2001 prin care a făcut plata datoriei vamale, mai bine zis a garantat plata taxelor vamale, situație care s-a depus în probațiune de către intimată, copia Ordinului de plată nr. ....../16.01.2001, prin care Vama Nădlac a vărsat către Statul Român contravaloarea garanției taxelor vamale de 5-xxxxx lei, adică s-a valorificat garanția depusă, reiese fără echivoc că nu datorează nimic Statului Român, după cum greșit a reținut Biroul Vamal Nădlac prin Actul constatator nr. ....../02.04.2003, la doi ani de la efectuarea operațiunii de import în regim suspensiv, act constatator întocmit în temeiul H.G. nr. 626/1997, abrogat prin H.G. nr. 1114/2001, cum că aș datora o altă taxă vamală, nu 6% ci 30%, datorită simplului fapt că nu s-a prezentat la vama de destinație și s-a încheiat operațiunea din oficiu. Contrar oricărei logici juridice, întrucât la data importului dețineam Certificat EUR 1 nr. A ..... și beneficia de condiții preferențiale privind taxa vamală, adică de 6%, situație care nu s-a modificat niciodată de la efectuarea operațiunii de import și care trebuie examinată raportat la adevărul juridic precum și la temeinicia actului generator de obligații de plată accesorii, consideră că trebuie examinată întrucât instanța de fond invocă faptul că nu a fost investită cu examinarea temeiniciei” actului principal generator de obligații accesorii, contrar oricărei logici juridice întrucât dacă, examinezi obligații de plată accesorii trebuie să examinezi și temeinicia acestora care izvorăsc din Actul constatator nr. ....../02.04.2003, care la rândul-i are la baza o operațiune vamală de import în care a intervenit prescripția extinctivă, termenul de 5 ani fiind împlinit întrucât acest termen curge de la nașterea datoriei vamale 13.01.2001 și până la 13-01.2006, chiar dacă ar interpreta că acesta s-ar prelungi prin întrerupere de la 02.04.2003 și până la 02.04.2008, întrucât actul constatator nu a fost comunicat cu reclamantul și niciun titlu executoriu până la înscrierea ipoteci în cartea funciară.

Iar a doua situație care duce la imposibilitatea menținerii actului fiscal atacat, ar fi faptul că datoria nu există, fiind vorba despre un bun importat din Comunitatea Europeană, prin declarația vamală de tranzit când mi s-a stabilit regimul vamal suspensiv de a plăti o

taxă vamală de xxxxx lei, pe care a achitat-o prin Chitanța nr. .... /13.01.2001, iar ulterior nu s-au schimbat cu nimic condițiile în care a efectuat importul, lipsa corespondenței între unitățile vamale nu poate genera o creanță fiscală în sarcina sa.

În concluzie, motivele de admitere a recursului, sunt două, unul pentru faptul că intervenit stingerea datoriei prin prescripție extinctivă, termenul de 5 ani fiind împlinit, de la nașterea datoriei vamale 13.01.2001 și până la 13.01.2006, iar a doua, faptul că datoria nu există, după cum a prezentat, fiind vorba despre un bun importat din Comunitatea Europeană prin declarația vamală de tranzit, când i s-a stabilit regimul vamal suspensiv de a plăti o taxă vamală de xxxxxx lei, pe care a achitat-o prin Chitanța nr. .... /13.01.2001, iar ulterior nu s-au schimbat cu nimic condițiile în care am efectuat importul.

Examinând recursul reclamantului X se admite împotriva sentinței civile nr. .... /20.IX.2011 pronunțată în dosarul nr. .... /108/2011 ai Tribunalului Arad, se modifică sentința în sensul că se admite acțiunea formulată de reclamantul X împotriva pârâtelor Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, Autoritatea Națională a Vămirilor și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad și se anulează decizia nr. .... /13.VIII.2010 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și decizia nr. .... /26.111.2010 emisă de pârâta Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, pentru ca

Obiectul litigiului îi constituie, în principal, cererea de anulare a deciziei nr. .... /26.111.2010 emisă de pârâta Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, pentru suma de xxxxx lei, cu titlu de majorări pentru TVA și taxe vamale, calculate de pârâtă pentru neachitarea de către reclamant a unei datorii vamale stabilite prin actul constatator vamal nr. .... /2.IV.2003.

Potrivit deciziei referitoare la obligații de plată accesorii, nr. .... /26.III.2010, înscrisul a fost calificat de pârâtă ca un titlu de creanță, invocându-se în cuprinsul său dispozițiile art.88 lit. c), art.119 alin.1, art.110 și art.111 alin.2 din Codul procedură fiscală.

Deci, actul vamal dedus judecării este un titlu de creanță vamală, constând în accesorii pentru neplata unui debit principal vamal.

Că este așa, rezultă din temeiurile de drept care au fost menționate în decizia fiscală din litigiu.

Astfel, în art.88 lit. c) din Codul de procedură fiscală, este enumerată ca un act administrativ fiscal asimilat deciziilor de impunere, decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii.

Art.100.. Cod procedură fiscală, invocat de asemenea în decizia emisă de autoritatea vamală, reglementează modalitatea de colectare a creanțelor fiscale, menționându-se în alin.3 al articolului că titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală.

Deci, potrivit dispozițiilor legale analizate actul atacat de reclamant a fost emis "de pârâtă autoritate vamală, în faza de colectare a unei creanțe vamale, ceea ce face să devină incidente în litigiu dispozițiile, legale privind dreptul organului vamal de a cere plata unor taxe vamale

Cum debitul vamal principal, care a general calculul accesoriilor din litigiu a fost stabilit prin actul vamal constatator nr. ....../2.IV.2003, devin aplicabile speței prevederile art. 187 alin.1 din Codul vamal, aprobat prin Legea nr.141/1997, în vigoare la data emiterii respectivului act.

Astfel, art.187 alin.1 din Legea nr.141/1997 a prevăzut că termenul de prescripție a dreptului de a cere plata taxelor vamale este de 5 ani și curge de la data acceptării și înregistrării declarației vamale de import.

Cum, în cauză, importul realizat de reclamant s-a finalizat prin încheierea regimului suspensiv de tranzit prin întocmirea actului constatator nr. ....../2.IV.2003, emis în baza art. 155 și art. 165 din HG nr.626/1997, termenul de prescripție pentru constatarea accesoriilor la debitul vamal stabilit prin respectivul act constatator s-a împlinit la data de 1.IV.2008.

În consecință, la data de 26.11.2010 când s-a emis decizia nr..... de către autoritatea vamală, dreptul de a se constata debitul vamal din litigiu, sub forma accesoriilor, era prescris.

În consecință, cum sentința s-a pronunțat cu încălcarea dispozițiilor legale suscitade, se admite recursul reclamantului și se modifică sentința conform art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, așa cum s-a menționat anterior.

PENTRU ACESTE MOTIVE JN NUMELE LEGII DECIDE

Admite recursul declarat de reclamantul X împotriva sentinței civile nr. ....../20.IX.2011 pronunțată în dosarul nr...../108/2011 al Tribunalului Arad.

Modifică sentința în sensul că admite acțiunea formulată de reclamantul X împotriva, pârâtelor Direcția Generală a' Finanțelor Publice Arad, Autoritatea Națională a Vămilelor și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad.

Anulează decizia nr. ....../13.VIII.2010 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și decizia nr. ....../26.11.2010 emisă de pârâta Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, 10.IV.2012.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

JUDECĂTOR

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.